

Anna Brugulat Rius

Els Jocs Olímpics de Barcelona van donar el tret de sortida a l'Associació Voluntaris 2000. "Aquest esdeveniment va despertar la voluntat dels ciutadans de fer coses per la seva ciutat", ens revela la responsable de l'entitat, Anna Brugulat. Tanmateix, la seva tasca, com veurem tot seguit, no va concloure el 1992. De fet, "ja s'havia iniciat abans de 1990." El poder de convocatòria que aquest esdeveniment va exercir entre la ciutadania catalana va ser incommensurable: "La resposta, tant dels barcelonins com de la gent procedent d'altres contrades, va superar totes les previsions."

"Les Olimpíades van trans-

formar la ciutat al cent per cent. A Barcelona es respirava un clima eufòric", recorda la representant de l'Associació. Ara bé, tot i que la il·lusió era indispensable, els organitzadors volien que, a més a més, tots els qui col·laboressin en aquest esdeveniment desenvolupessin la seva tasca de manera professional. D'aquí que els aspirants a voluntaris passessin per un estricte procés de selecció, que incloïa "proves d'idiomes, entrevistes i tests psicotècnics."

Segons el seu perfil, a cada voluntari se li assignava una tasca concreta: "Alguns van ser destinats a les instal·lacions olímpiques; d'altres actuaven com a assistents personalitzats de presidents de comitès olímpics; n'hi havia que s'encarregaven de la premsa, conductors..." Si alguna cosa tenien en comú aquests catalans i catalanes era el fet de ser "persones extravertides amb un afecte especial envers la ciutat." En general, "a les Olimpíades, els voluntaris eren majors d'edat. Actualment, a Voluntaris 2000 s'incorporen joves a partir dels setze anys."

Un cop finalitzades les Olimpíades, al desembre d'aquell mateix any l'Estació del Nord de Barcelona acollia "la Festa del Voluntariat" on s'entremesclaven sentiments de melangia i satisfacció per la feina feta: "Sabíem que era un fet històric amb un inici i un final." En qualsevol cas, tots aquells emprenedors es van adonar que "tenien l'oportunitat d'omplir un buit a Barcelona, de seguir fent coses per la ciutat." La trajectòria de Voluntaris 2000, doncs, tot just acabava de començar. Certament, no els van mancar ocasions per seguir afavorint Barcelona: "les festes de la Mercè, la Marató de TV3 i la Cursa d'El Corte Inglés." Entre el 1993 i el 1994 naixia Incavol, l'Institut Català del Voluntariat, del qual forma part l'entitat que ens ocupa. Actualment, Voluntaris 2000 es troba immersa en "iniciatives culturals, socials i esportives." Són conscients que el seu altruisme ha contagiats ciutadans d'arreu de Catalunya. Així, per donar cabuda a aquesta resposta, va néixer la Federació Catalana de Voluntariat Cívic.

"La millor remuneració per a un voluntari és el fet de sentir-se útil, l'agraïment de la gent del carrer", subratlla Anna Brugulat. Entrar a formar part de Voluntaris 2000 és fàcil: "Només cal trucar, abonar una quota d'inscripció i assistir a una sessió informativa, on donem a conèixer la nostra filosofia i els camps d'actuació, entre altres coses." Els perfils dels voluntaris són d'allò més diversos: "Tenim metges, infermeres, funcionaris, empresaris, aturats, estudiants... D'entre tots els membres de l'entitat, al voltant d'un 75% són dones. Quant a l'edat, hi ha més gent gran que l'any 1992. No hi ha tants joves. No oblidem que l'estructura familiar ha canviat." Després de cada activitat, "una valoració de la feina realitzada pels voluntaris" és portada a terme per l'entitat. Voluntaris 2000 disposa d'una junta de govern, encarregada de prendre les decisions importants sobre el funcionament de l'entitat: "La nostra estructura és piramidal. A la base hi ha els voluntaris i, a continuació, els caps de projectes -també voluntaris que constitueixen la imatge de l'entitat, els quals s'encarreguen de coordinar els primers." L'Associació col·labora amb altres entitats, com ara Amics de la Gent Gran, una ONG dedicada a "assistir ciutadans de la tercera edat sense família. Els seus voluntaris els visiten i els fan companyia: els acompanyen quan van de compres, quan visiten el metge, etc. Nosaltres els ajudem en l'organització d'activitats multitudinàries, com el dinar de Nadal, la festa de Carnestoltes i la festa de Primavera. Els ajudem en aquestes trobades perquè aquell dia els voluntaris d'Amics de la Gent Gran se sentin com un convidat més." La representant de l'Associació destaca el fet que "sovint són les mateixes institucions les que demanen els nostres serveis per a algun esdeveniment en concret. És el cas de la Federació Espanyola de Futbol i potser del Banc de Sang. La gent ens coneix arran d'altres esdeveniments en què hem pres part."

D'entre les activitats en què ha participat Voluntaris 2000, la seva presidenta en destaca una de molt concreta: "Cada estiu organitzem una costellada, a la qual assisteixen personalitats polítiques de la ciutat. El dia que van matar Miguel Àngel Blanco va coincidir amb el dia de la costellada. De manera espontània, vam convocar mig miler de voluntaris per organitzar la manifestació." Un esdeveniment més alegre en què va prendre part l'Associació va ser "el centenari del Futbol Club Barcelona. Hi va haver socis que es van fer voluntaris de l'Associació. Un cop conclòs el conveni de col·laboració, molts d'ells van continuar fomentant part de la nostra entitat." El casament de la infanta Cristina també va gaudir de la col·laboració de Voluntaris 2000: "Trescents membres de l'entitat van col·laborar en l'organització del piromusical que la ciutat regalava a la Infanta, i s'hi van afegir altres voluntaris. Tots plegats es van dedicar a guarnir Barcelona amb flors i altres ornaments. Hi vam estar treballant tota la nit anterior."

A l'Associació no li manquen iniciatives pròpies, com el famós "rècord de les Mercès", que va organitzar l'any 2002 per la festa major de Barcelona: "Vam aconseguir que les persones que es deien Mercè fossin les protagonistes." Les perspectives de futur són optimistes: "El Fòrum 2004 és una nova oportunitat per a la ciutat." En aquest sentit, Anna Brugulat dona un consell a tots els barcelonins: "Cal que estiguem vius, no ens hem d'adormir. Hem de deixar de banda l'individualisme. Seria bo recuperar l'esperit de 1992. Deixem de ser passius i convertim-nos en ciutadans actius, perquè la ciutat la fan les persones."